ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὁποιᾶσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Διὰ νὰ τοὺς διευκολύνομε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Ἰδανικὴν Νέαν, Λαμίαν. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Εἶσαι τὸ μόνο περιοδικὸν ποὺ μὲ ἀπασχολεῖς. Σὲ διαβάζω νύχτα - μέρα. Βλέπω στὴν τελευταία σελίδα στὸ «Κάρτ - Ποστάλ» δηλαδή, τὶς ἀπαντήσεις σας πρὸς τοὺς ἀναγνώστες. Ἀλλὰ μὲ ἀποθαρρύνεις, ποὺ βλέπω πὼς στάνια νὰ εἶνε κανένα διηγηματάκι δημοσιεύσιμο. Ὅλα εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων πάνε. Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ ἐδίσταζα τόσον καιρὸ νὰ σοῦ στείλω ἕνα μου διήγημα. Τώρα ὅμως ἔλαβα τὴν ἀπόφασιν καὶ σοῦ τὸ στέλνω. Δὲν ξέρω ἂν ἡ ἀπάντησίς σας θὰ εἶνε δυσάρεστος ἢ εὐχάριστος. Εἶδα νὰ γράφετε στοὺς ἀναγνώστας νὰ γράφουν ἀπὸ τὴ μία μεριὰ τοῦ χάρτου. Ἀλλὰ σᾶς ἐρωτῶ εἶνε δυντὸν ἕνα διήγημα σὰν τὸ δικό μου νὰ γραφῆ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, ἂν καὶ τὸ συντόμευσα ὑπερβολικά ; Ἔχω καὶ ἄλλα πολλὰ γραμμένα, μὲ ἄλλην ἔκφρασιν. Τοῦτο τζῶ παραπονιάρικο, ἀναλόγως μὲ τὸ θέμα του. Ἀπαντήσατέ μου ἂν εἶνε δημοσιεύσιμο ἢ ὄχι καὶ τί λέγετε ἀκόμη νὰ ποῦμε γιὰ τὴ λογοτεχνία. Νὰ ἐξακολουθῶ νὰ γράφω καὶ νὰ διαβάζω ;»

Σᾶς ἀπαντᾶμε εἰλικρινέστατα, φίλη δεσποινίς, νὰ πάψετε νὰ γράφετε. Τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε καθόλου καλό, δὲν μᾶς δίνει καμμιὰ ἐλπίδα, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ σᾶς μιλήσουμε αἰσιόδοξα. Νά, π.χ., ἡ ἀρχή του :

«Ἦταν Νοέμβρης, ἡμέρα παγερή, ἡμέρα μελαγχολική, ἀπὸ κεῖνες ποὺ σοῦ δείχνουν πὼς ἡ φύσις στολίστηκε στὴν πιὸ πένθιμη φορεσιά της. Ἕνα σιγανὸ μὰ παγωμένο ἀεράκι φισοῦσε, σέρνοντας τὰ χλωμὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς σωροὺς ἐρειπίων. Μαῦρα βαρειὰ σύννεφα εἶχαν σκεπάσει τὸ ἄπειρον τοῦ οὐρανοῦ, ποὺ σοῦ φαινόταν πὼς σὲ λίγο θὰ ξεσποῦσε σὲ μιᾶ νεροποντή. Τὸ φεγγαράκι κ' αὐτὸ φοβισμένο, κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὰ μαῦρα σύννεφα καὶ κάπου - κάπου μὲ τὴν ἀφάνταστη χλωμάδα του καὶ μὲ τὸ ὑπερήφανό του βλέμμα κρυφοκυττοῦσε σὰν μὲ εἰρωνικὸ χαμόγελο τὴν ψεύτικη τὴν πλάσι», κλπ. κλπ.

Γιὰ νὰ γράψη κανεὶς ἕνα καλὸ διήγημα, πρέπει, πρὸ παντός, νὰ γνωρίζη νὰ γράφη στοιχειώδως. Λυπούμεθα εἰλικρινῶς, ἂν σᾶς πικραίνουμε. Μὰ ζητήσατε νὰ σᾶς ποῦμε τὴν ἀλήθεια, κι' αὐτὸ ἀκριβῶς κάνουμε, γιατί αὐτὸ εἶνε καὶ τὸ καθῆκον μας. Παῦτε νὰ γράφετε λοιπόν. Κι' ἀρχίστε νὰ διαβάζετε. Διαβάζετε, ὅσο πιὸ πολὺ μπορεῖτε. — Μάνθον Δαβέγκα ν. Ὡς καὶ εἰς προηγούμενον φύλλον σᾶς ἐγράψαμε, οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε ἐπιτυχεῖς. Ἰδοὺ σχετικῶς ἕνα τῶν ποιημάτων ποὺ μᾶς στείλατε :

Τραγωδία στὴ θάλασσα

Τ' ΑΝΑΠΑΝΤΕΧΟ

Βογγᾶ τὸ κῦμα, θεριοπαλεύει,
βογγᾶ, ἀτρίζει καὶ λυσσᾶ...
Ἕνας νηὸς χαροπαλεύει,
στὸ καράβι πάνου ξεψυχᾶ !...
Νά... τὸ καΐκι ἔρχεται,
βαρειὰ πολύ... ἀγκομαχᾶ...
Ὦ ! τὰ κατάρτια σπάζουνε,
ἡ πλώρη...σταματᾶ !...
—Ἐπέθανε... φωνάζουνε,
κλάμματα ἀκούγονται θλιβά,
ἡ δυστυχισμένη μάνα του, νάτην
ἔφτασε... στὴν ἀκρογιαλιά !
Χήρα εἶν', παντέρημη,
ἕνα βλαστάρι εἶτε, πειὰ δὲν ζῆ...
Οὐρλιάζει, ξεφωνίζει,
στὴ θάλασσα πέφτει, νὰ τὸ βρῆ,
Καὶ μὰ κόρη ἀρφοκλασμένη,
ἔρημη καὶ κείνη δροφανή,
σὲ μιὰ βάρκα μπαίνει...
γοργὰ χτυπάει τὸ κουπί !...
Μοιρολόϊ, μὲ πόνο, ψέλνει...
Τραγουδάει μὲ γλυκειὰ φωνή,
μὰ τὸ πλοῖο γέρνει' ἐβούλιαξε'
...Μὰ δὲν ἀργεῖ, στὸ κῦμα πέφτει,
[χάνεται !...

«Κῦμα, γιὰ ἔνωσέ μας τὸ φιλί ;»

Ἀφοῦ σᾶς ἀρέσει ἡ ποίησις, διαβάζετε μόνον τοὺς ποιητὰς τῆς ἀρεσκείας σας. Εἶνε κι' αὐτὸ μιὰ ὑπέροχη ἀπόλαυσις. — Ἀδελφοὺς Ἀργυρίου, Στυλίδα. Τὸ δελτίον σας ἐλήφθη μετὰ τὴν τρίμηνον προθεσμίαν, ἦν εἴχαμε ὁρίσει, καὶ συνεπῶς ἐχάσατε τὰ δικαιώματά σας. — Ι. Λιακάκον, φαροφύλακα, Καραμπουρνοῦ Θεσσαλονίκης. Τὰ δελτία σας δὲν κερδίζουν, διότι εἶνε ἄλλων κληρώσεων. — Φ. Ἀνδρέαδου, Βόρειον Βροντάδο Χίου. Καὶ τὸ δικό σας δελτίο δὲν κερδίζει, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο. — Ἐδάγγ. Νικ. Βαγενάν 'Αγυιά, Θεοδώραν Σαρίου Ἀριστοτέλους 187 Δράμαν, Δημ. Κουτσιφέλην Ἀργαλαστὴν Βόλου, Χριστόφορον Χατζηϊωάννου Λιτοχώρι Ὀλύμπου, Π. Τριανταφυλλίδην, μοίραρχον, Δ)τὴν Α' Ἀστ. Τμήματος Μυτιλήνην, Σωτηρίαν Μαυρογένους ὁδὸς Σκρᾶ 2 Καβάλλαν, Ἀναστ. Τσατσάνην τελειόφοιτον Γυμνασίου Σπερχειάδα, Γ. Γλύστραν Ἁγίου Δημητρίου 201Δ Θεσσαλονίκην, Πέτρον Λεκάνταν Ἰωάννινα, Ἄνναν Λαγκούση Κωνσταντινούπολιν, Ἀντώνιον Ζερβουδάκην Κωνσταντινούπολιν, Βασίλειον Κούρβογλου Κωνσταντινούπολιν, Γ. Σαμουηλίδην Ζαγαζὶκ Αἰγύπτου. Τὰ δελτία σας ἐλήφθησαν μετὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ Μεγάλου Λαχείου, καὶ συνεπῶς δὲν μᾶς ἦτο δυνατὸν νὰ τὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν. Ἔπρεπε νὰ τὰ ταχυδρομήσετε ἐνωρίτερον, ὡς ἄλλωστε σᾶς ἐγράψαμε εἰδοποιήσει καὶ ὡς ἐπρεπεν πάντες οἱ ἄλλοι ἀναγνῶσται μας. Ἡ εὐθύνη τοῦ κακοῦ συνεπῶς εἶνε δική σας. — Μιμ. Μαν—αρη ν. Τὰ δύο τραγούδια σας ὄχι ἀπολύτως καλά. Θέλουν διόρθωμα. Γράφετε μὲ περισσότερη προσοχὴ στὸ ἑξῆς. — Φόλλη ν, Καστελλόριζον. Ἡ ἱστορία σας ὄχι ἐπιτυχὼς γραμμένη. — Ντίνον Ἄγγελον. Καὶ τὸ δικό σας διήγημα «Ἕνας Ἀλήτης», κακὰ γραμμένο. "Ὅταν λέμε κακὰ ἢ ἀνεπιτυχῶς γραμμένο, ἐννοοῦμε ὄχι τὴν ἐξωτερικὴ μορφὴ τοῦ γραμμάτος, ὄχι τὸ γραφικὸ χαρακτήρα, ἀλλὰ τὴ σύνταξι, τὴν διατύπωσι, τὴν ἔλλειψι τῶν σκέψεων, τῶν ἐννοιῶν καὶ εἰκόνων. — Θ. Πανόπουλον, Ἀβρα Τριπόλεως. Σᾶς εἴχαριστοῦμε γιὰ τὸ φιλικὸ ἐνδιαφέρον σας, ἀλλ' αὐτὰ εἶνε ἀνυπόφερκτα μέσα σ' ἔντεκα ἐτῶν ζωὴ ἑνὸς περιοδικοῦ. Συμβαίνουν καὶ στὰ ἔξενα περιοδικά, ἀκόμη καὶ στὰ πιὸ ἀξιόλογα καὶ σοβαρά, μάλιστα. Πάντως, ἡμεῖς φροντίζουμε ν' ἀποφεύγουμε τὸ κακὸν αὐτό. Στὸ ἐρώτημά σας γιὰ τὰ βιβλία τῆς Βιβλιοθήκης μας, σᾶς ἀπάντησε τὸ Λογιστήριον. — Ἄνδρ. Πετρίδη ν, Θεσσαλονίκην. Τὸ διήγημά σας «Ὁ ὕπνος μιᾶς ἀθῶας», καθόλου στρωτὸ στὸ γράψιμό του. Ἀκατάστατο γλωσσικῶς καὶ συντακτικῶς. — Εὔαν Γεωργίου, Θεσσαλονίκην. Πολὺ τραγικὰ τὰ γράφετε. Παίρνετε μελοδραματικὸ ὕφος, γιὰ νὰ μᾶς κατηγορήσετε γιὰ τὰ ἀθῶα πειράγματα τῆς σελίδος τῶν «Κάρτ - Ποστάλ», σὰν νὰ εἴχαμε διαπράξει κανένα ἔγκλημα. Μά, πρὸς Θεοῦ, σεῖς θέλετε νὰ κάνουμε σοβαρὴ κριτικὴ σὲ ποιήματα καὶ πεζογραφήματα, ποὺ μόνον τὰ γέλια προκαλοῦν ; Δὲν ἔχετε δίκηο. Οὔτε καὶ συμφωνοῦν μαζύ σας οἱ ἄλλοι ἀναγνῶσται μας — οἱ σοβαρώτεροι μάλιστα ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας, οἱ ὁποῖοι, πρῶτ' ἀπ' ὅλο τὸ περιοδικό, διαβάζουν τὴν σελίδα τῶν «Κάρτ- Ποστάλ» καὶ εἶνε ἐνθουσιασμένοι μαζύ της. Ἀπόδειξις καὶ τὸ ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς, ποὺ δημοσιεύουμε στὴν παρακάτω ἀπάντησί μας. — Ἀντώνην, Καστελλόριζον. Δημοσιεύουμε ἐδῶ ἕνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπιστολή σας, τόσο γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό σας ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ μας, ὅσο καὶ γιὰ τὸ ὅτι εἶνε σὰν μιὰ ἀπάντησις στὰ παράπονα τῆς παραπάνω φίλης μας :

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο». Ἀληθινά, χωρὶς νὰ θέλω νὰ κοπιμεντάρω, φέρνεις στὸ νησάκι μας μιὰ σταλαματιὰ Ἑλλάδας.. Κι' ἂν οἱ χάρτες καὶ τὰ ζωγραφίσματα τῶν Εὐρωπαίων δὲν περιλαμβάνουν τὸ νησί μας, μικρὸ καθὼς εἶνε, αὐτὸ μποροῦμε νὰ τὸ θεωρήσουμε μιὰ ἄλλη ἀπόδειξι τῆς δύναμής σου, νὰ μπαίνης καὶ στὶς πιὸ κρυφὲς γωνίτσες τοῦ Ἑλληνισμοῦ μας.'Εδῶ στὸ νησάκι μας, στὸ τελευταῖο αὐτὸ Ἑλληνικὸ φανάρι τοῦ Αἰγαίου, καθὼς τὸ ἀπεκάλεσαν, ἔρχεσαι μήνυμα χαρᾶς, παρηγοριᾶς καὶ χαιρετισμοῦ ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα στὰ παλιὰ ρημάδια Ἑλληνόπρεπου Κάστρου, ἀπ'τὶς ἐπάλξεις τοῦ ἀτοίου ἔρριψε κραυγὴ νικητήρια ὁ Λάμπρος Κατσώνης. Αὐτὸ ποὺ μὲ τραβᾶ καὶ μὲ γοητεύει πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα σου, εἶνε ἡ σελίδα τῶν «Κάρτ - Ποστάλ». Μ' ἀρέσουν πολὺ ἡ τσουχτερὲς ὅσον καὶ ἀκριβεῖς ἀπαντήσεις σας καὶ θαυμάζω τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐπιμονὴ τῶν ἀναγνωστῶν, νὰ προκαλοῦν γράφοντας τέτοια ἀμήμπτα ρεζιλίκια... Ἐγὼ νὰ σᾶς πῶ, μὰ τὴν ἀλήθεια, ὕστερ' ἀπὸ διὸ φορὲς ποὺ σᾶς ἔγραψα, ἔπαυσα, γιατί δὲν ἤθελα νὰ διαβάζουν κι' ἄλλοι τὰ δικά μου....ναναγία !».

Ὁ ἐνθουσιασμός σας γιὰ τὴν ποίησι πολὺ εὐγενικὸς καὶ γενικὰ ὅλο τὸ γράμμα σας φανερώνει μιὰ ξεχωριστὴ ψυχή. —Κ. Παναγιωτάκον. Τὸ ἀνέκδοτο, ποὺ διηγηματοποιήσατε, ἀρκετὰ γνωστό. Ἡ ἀνάπτυξίς του, ὡστόσο, δείνει ὅτι μπορεῖτε νὰ γειροθέτησε καλὰ ἕνα θέμα. — Ἐδθ. Π. Ἡ «Ἐρωτικὴ Ἐπιστολή», ποὺ μᾶς στέλνετε, θὰ ἐνδιέφερε ἴσως ἐκείνην, γιὰ τὴν ὁποίαν γράφτηκε, ὄχι ὅμως καὶ τοὺς ἄλλους ἀναγνώστας μας. Ἀλλοίμονο, ἂν ἄρχιζαν νὰ μᾶς στέλνουν ὅλοι πρὸς δημοσίευσιν τὰ ἐρωτικά τους γράμματα. — Α. Μπέσκον, Μάγειρα Πατρῶν. Τὸ ποίημά σας κλείνει κάποια συγκίνησι, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶνε πολὺ ἄτεχνο. — Σπ. Γιαννάτον, Ἀργοστόλι. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Ὑστερεῖ πολὺ στὴ διατύπωσί του. — Κώσταν Δρίβαν, Μαντούδιον. Τὸ ποίημά σας κοινόν, τόσο στὴν ἔμπνευσι ὅσο καὶ στὴ διατύπωσι. Δὲν εἴμαστε σὲ θέσι νὰ σᾶς ποῦμε ἂν εἴσθε σὲ θέσι νὰ γράψετε στίχους ἢ νὰ ἐπιδοθῆτε στὴν πεζογραφία, γιατί ἀπὸ ἕνα ποίημα δὲν φαίνεται τίποτε.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Κατοικία : Χαλάνδρι)

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 5
» Ἑξάμηνος » 100 » Ἀμερικῆς » 7

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφαπούλου, καὶ ἐν Βελγικῷ Κονγκὸ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης. B. P. 445, Elisabethville, Congo Belge, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.